

Uttalelse vedrørende "Landbruksmeldinga".

Årsmøtet i Hedmark Sau og Geit ser med sterk bekymring på den landbrukspolitikken Regjeringen, ved Landbruks- og Matdepartementet signaliserer i Landbruksmeldingen (Meld. St. 11.2016-2017. "Endring og utvilking").

Utviklingen som skisseres i denne meldingen går i feil retning med prioritering av store enheter, svekking av markedsreguleringen og svekking av målrettede virkemidler og ordninger. I sum vil en slik landbrukspolitikk føre til svekking og bortfall av et diffrensiert og mangfoldig landbruk over hele landet, der små og mellomstore bruk har stor betydning.

Regjeringens hovedmål er å skape en såkalt kostnadseffektiv matproduksjon, der deres virkemidler synes å være stordrift og sentralisering.

Årsmøtet i Hedmark Sau og Geit vil understreke at norsk landbruk har sine fortrinn i en diffrensiert struktur med både små, mellomstore og større bruk som er lokalisert over hele landet, der de naturgitte ressursene finnes. Et slik landbruk, basert på lokale ressurser, er det landbruket vi vil kalle effektivt både i forhold til utnyttelse av ressursene, og minst mulig bruk av ytre innsatsfaktorer i produksjonsprosessen. En slik modell for norsk landbruk må også være i pakt med intensjonene i "Det grønne skiftet". Økt matvareproduksjon på lokale og naturgitte ressurser gir også et mer robust og beredskapsmessig riktig jordbruk i forhold til blant annet smittevern og minst mulig kjemikalie- og medisinbruk. Også i forhold til klimaendringer og eventuelle naturkatastrofer gir et slikt landbruk den største sikkerheten for forsyningsberedskap og matvaretrygghet.

Norge har en foruroligende lav selvforsyningsgrad og vi må derfor utnytte hele det potensialet vi har, beiteressursene våre er i den sammenheng noe av det viktigste.

For å nå de målene vi mener er av største betydning for et fremtidsrettet jordbruk vil vi understreke at blant annet følgende forhold blir prioritert og vektlagt:

- Viktige faktorer for og i norsk landbruk som tollvern, markedsregulering, forhandlingsinstituttet og familielandbruket må opprettholdes, dette er bærebjelker i norsk landbrukspolitikk.
- Markedsbalansering, målpris og henteplikt må opprettholdes også for geitmelk. Det er gjennom saneringsprosessen på geit investert mellom 800 – 1000 millioner kroner de siste 15 år. Dette er både offentlige tilskudd gjennom jordbruksavtalen, midler gjennom Tine og private investeringer i tid og penger på nybygg / renovering og annet ekstra arbeid gjennom saneringsprosessen.
- Foreslått oppkjøpsordning for geitmelk-kvoter må stoppes. Med knappe 300 geitbruk i landet, vil en slik oppkjøpsordning svekke geitmiljøet som allerede er lite, og ikke minst svekke avlsarbeidet på geit.

- Beiteressursene må utnyttes optimalt og beitetilskuddene opprettholdes, også på innmarksbeite.
- De små og mellomstore brukene må styrkes og gis et løft både i forhold til økte inntekter og investeringsmidler spesielt rettet mot disse brukene.
- Bruken av norsk fôr må prioriteres, både ved at kornproduksjonen økes og at bruken av grovfôr og beiting stimuleres gjennom virkemiddelbruk.
- Den geografiske arbeidsdelingen basert på lokale ressurser må opprettholdes i det norske landbruket.
- For å styrke landbruket for framtida og gjøre yrket mer attraktivt for kommende generasjoner må inntektsforskjellen mellom yrkesutøvere i landbruket og andre grupper utjevnes. Avløsertilskuddet i landbruket må opprettholdes, det samme gjelder for tidligpensjonsordningen som sikrer tidligere og mer sømløse generasjonsskifter.